
NIESTRZYMAWAŁY (2) *part praet act*

I pl m niestrzymawał(e)mi (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. wstrzemięźliwy.

W funkcji przymiotnika: Który nie może się powstrzyść, pohamować (2) : iż ci kthorzy sie od grzechu ftrzymać nie mogą/ y zowiemy ie niefthrymawálemi/ widzą iálnie że to ná co ie myfl/ á żądza przeciwko przyfstoieńftwu wiedzy/ iefth złe/ á niepocźciwe GórnDworz Ff4; kiediby niewiedzieli/ iż to co czynią/ iefth grzech: ále by thák profto bez żadnego gryzienia fzi za máiętnościami [lege: namiętnościami]: á w ten czás/ iuz by nie byli nieftrzymawálemi/ ále by byli rofpuńtnemi/ á rozchełznánemi/ czo iefth dáleko gorzey GórnDworz Ff4v.

JB